

19 JULI 2015 – ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JEREMIA 23, 1-6

„Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde omkomen en verloren lopen” – godsspraak van de Heer. Daarom zegt de Heer, Israëls God, tot de herders die mijn volk weiden: „Door uw schuld zijn mijn schapen verloren gelopen en uiteengedreven; ge hebt er niet op gelet. Maar Ik let wel op u om al uw misdaden” – godsspraak van de Heer. „Zelf breng Ik de overgebleven schapen bijeen uit alle landen waarheen Ik ze heb verdreven. Ik breng ze terug naar hun weiden, ze worden weer vruchtbaar en talrijk. Dan stel Ik herders over hen aan, die hen werkelijk weiden. Ze hoeven niet meer bang of angstig te zijn, geen van hen wordt nog vermist” – godsspraak van de Heer.

„Geloof Mij, de tijd komt,” – godsspraak van de Heer – „dat Ik een wettig afstammeling van David doe opstaan; hij zal hen met bekwaamheid regeren en het land rechtvaardig en eerlijk besturen. In zijn tijd wordt Juda bevrijd, leeft Israël veilig. En dit is de naam die men hem geeft: de Heer, onze gerechtigheid.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE EFESIERS 2, 13-18

Broeders en zusters,

Door het bloed van Christus zijt gij die eertijds veraf waart, thans in Christus Jezus dichtbij gekomen.

Want Hij is onze Vrede, Hij die de twee werelden één gemaakt heeft, en de scheidingsmuur heeft neergehaald door in zijn vlees de vijandschap te vernietigen, namelijk de wet van de geboden met haar verordeningen. Hij heeft vrede gesticht door in zijn persoon uit de twee, één nieuwe Mens te scheppen, en die beiden in één lichaam met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap heeft gedood. En Hij is gekomen en Hij heeft vrede verkondigd aan u die veraf waart en vrede aan hen die dichtbij waren.

Want in Hem hebben wij beiden in één Geest toegang tot de Vader.

EVANGELIE

MARCUS 6, 30-34

In die tijd voegden de apostelen zich bij Jezus en brachten Hem verslag uit over alles wat zij gedaan en onderwezen hadden.

Daarop sprak Hij tot hen: „Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit.” Want wegens de talrijke gaande en komende mensen hadden zij zelfs geen tijd om te eten.

Zij vertrokken dus in de boot naar een eenzame plaats om alleen te zijn. Maar velen zagen hen gaan en begrepen waar Hij heenging; uit al de steden kwamen mensen te voet daarheen en ze waren er nog eerder dan zij.

Toen Jezus aan land ging, zag Hij dan ook een grote menigte. Hij voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

De schapen maken de herder

EVANGELIE • De apostelduo's hebben zich opnieuw verenigd tot twaalf. Hun 'uitzending' is volbracht (zie vorige zondag). Als bij een heuse supervisie brengen ze Jezus omstandig verslag uit over wat ze aan de mensen gedaan en geleerd hebben. Een gezellig achterafhapje onder collega's is er evenwel niet bij. Het is er een voortdurend komen en gaan van mensen, net zoals in Kafarnaüm. Jezus stelt voor naar een afgezonderde plaats te varen. Daar kunnen ze op krachten komen. Eenzaamheid als wellness. Vergeefse moeite, zelfs te voet zijn de mensen hen nog voor.

Van alle hoeken en kanten stromen ze toe. Een kudde die hongert naar een herder, maar die was ervandoor gegaan met zijn metgezellen. Dus zijn ze Hem gevolgd, ook al moesten ze daarvoor het hele meer rond. Zo maken de schapen de herder. Hij hoort bij zijn schapen te zijn. De menigte raakt Jezus. Als Hij het woord neemt, is Hij diep bewogen. Hij ontfermt zich over de mensen met uitvoerig onderricht. De boodschap van het Koninkrijk van God boven alles. De nood van de menigte is massaal. Ze hunkeren zo naar Hem dat het de verkondiging helemaal opslokt.

En de apostelen? Na hun missie zijn ze opnieuw leerling geworden. Als 'apostelen' worden ze verder niet meer zo genoemd in het evangelie van Marcus, ook al blijven de twaalf een bijzondere plaats innemen. De groep van leerlingen en Jezus verhouden zich tot elkaar als Israël tot God. De menigte of de andere volkeren zijn daarbij derde partij. Met het oog op hun heil werd eertijds Israël geroepen. Nu is het de beurt aan de apostelleerlingen om samen met Jezus – de wettige afstammeling van David – de menigte te verzamelen voor het Koninkrijk.

Komt ook de menigte tot geloof of vertrouwen? Dat is niet op voorhand uit te maken. Volksgeloof heeft dikwijls een vrijblijvend kantje. Blijvende betrokkenheid is niet altijd vanzelfsprekend. Soms wordt later zelfs gekozen voor een andere partij. Denk aan de schreeuwende menigte voor Pilatus. Dat weerhoudt Jezus er niet van om zich in herderlijke bewogenheid te richten tot die menigte. Gods barmhartigheid strekt zich uit over de hele wereld.

Waar is de menigte vandaag? En waar zijn de leerlingen? In een dossier over sociaal-netwerksites zegt Sim D'Hertefelt, coördinator van het nieuwe Kerknet (<https://nieuw.kerknet.be>) dat een van de doelen ervan is „om via het wereldwijde web aan geloofsoverdracht te doen”. In hetzelfde gesprek zegt uw Schriftcommentator dat „de grote kracht van sociale media erin bestaat dat je niet zozeer zelf moet zoeken naar een publiek, maar dat je gevonden wordt. Veel mensen die zoeken op internet zijn ook zinzoekers” (zie *KERK & leven* van 27 mei). Als de menigte inderdaad daar te vinden is, dienen pastores zich ook daar te bewegen.

EERSTE LEZING • Ten tijde van de profeet Jeremia bestaat het koninkrijk Israël niet meer. Op het wereldtoneel brokkelt ook de overheersing van de Assyriërs langzaam af. Babel staat klaar als nieuwe grootmacht en vormt een nieuwe bedreiging voor Juda. In het kleine koninkrijk verwachten sommigen alle heil van een Egyptische inmenging in het dreigende conflict. Midden die internationale ontwikkelingen staat Jeremia op als profeet. Gedurende zijn veertigjarige loopbaan zal hij kennismaken met niet minder dan vijf koningen. Hij waarschuwt hen zich niet op Egypte, maar op God te richten. Als herders zijn koningen verantwoordelijk voor wat hun kudde overkomt. Eén ding is zeker: God zal Juda niet in de steek laten. Hij is de Herder bij uitstek. Toch heeft God een mens nodig – het is zijn machteloosheid – om zijn heilsplannen waar te maken. Die mens vindt Hij in een wettige erfgenaam van David, die Hij zal doen opstaan. Die herder zal gerechtigheid brengen voor het hele volk, voor Juda zowel als voor Israël.

LEZING UIT PAULUS • De schrijver van de brief aan de Efeziërs trekt de zaak verder open. Christus Jezus is niet alleen gekomen voor een klein groepje uitverkorenen – zij die dichtbij waren – maar voor alle mensen – zij die veraf waren. Herderen is voor allen en voor overal, gebeurt hier én daar, her én der. Zijn bloed heeft de scheidingsmuren naar beneden gehaald. Via dezelfde Geest hebben nu alle mensen toegang tot God, de Vader.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be